Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pore isaac de ambulabat p uia quę ducit ad puteū cui
nomē ē uuuentis æuidentis: habitabat ū intra australi Egres
sus ū fuerat ad meditandū in agrū inclinata iā die. Sed mox
ut rebecca isaac uidit de camelo descendit. puerū rq̄rit.
Quis ille homo est q̄ p agrū uenire. Cui ille respondit. Ipse
est dns mis. At illa tollens cito palliū sese operuit. Qua isaac
intabnaculū sare matris introduxit æ accepit uxorem.
atq; intantū dilexit. ut dolore q̄ ex morte matris acci
derat tēperaret. Quid ē qd abrahā puerū iubæ sub fęmore
sua manū ponere. ep̄ęli dnm iurare. nisi qd illius
caro p illud menbrū descensura erat. q̄ æ abrahę filius
est ex humanitate. ædns ex diuinitate. Sic itaq; puero
dicit pone manū sub fęmore meo æuira p dnm ęli.
Ac si apte diceret. Tange filiū meū æuira p dnm meū.
Vnde nec sup fęmur sed sub fęmore manū ponere
iubet. q̄a ex illo fęmore ille descensurus erat. q̄ homo
quidē sed sup omis homines ueniret. Vnde dignū non
fuit. ut manū sup fęm[illegible] poneret. quia nulla caro
sup illa carne ē. [illegible] d. q̄m in redeptione ira sibi
patris unigenit uni[illegible] uit. Quid ē qd isaac dilecto
filio uxorē de filiab; chananeox duci phibet. nisi
qd ille de q̄ scriptū ē. Filius meus dilectus in q̄ mi
cōplacui mullę repbę animę ciunguntur. De cogna
tione aut uxorē filio deducere seruo p̄cipit.
q̄a sola sca ęlectox ęcclia unigenito filio copulanda